

HZ. ÖMER'İN ÖRNEK TEVAZUU VE ADALETİ (1)

Kenâr-ı Dicle'de aşırca bir kurt bir koyunu!

Merhum Mehmet Akif'in Safahât'ında şiirleştirdiği bu güzel hikâyeye, Fatih Alperen tarafından özetlenerek yayınlanmıştır. Ben de bu özet hikâyeyi gerekli açıklamalarla birlikte okurlarımla paylaşmayı uygun buldum:

Hiz. Ömer'in halifeliğı döneminde (634-644) bir gece, Pey-gamber'in amcası Hiz. Abbas, Halife Ömer'i ziyaret amacıyla evinden çıkar. Akşam olmuş, gece epeyce ilerlemiştir. Hiz. Abbas, Medine'nin ıssız sokaklarından, Hiz. Ömer'in evine doğru ilerlerken, karanlığın içinde bembeyaz bir hırkaya bürünmüş, heybetli heybetli yürüyen bir adamla karşılaşır, selâmlaşırlar. Peygamber amcası, bakar ki karşısın-daki Hiz. Ömer'dir. Ona,

□ Ya Ömer! Böyle geç vakit, bu ne iş? diye sorar. Hiz. Ömer, Medine'nin mahallelerini dolaşmaya çıktığını söyler ve “gel beraber dolaşalım!” diye onu da yanına alır.

Medine sokaklarını birlikte dolaşmaya başlarlar. Etraf, büyük bir sessizlik içinde, Medine huzur içinde uyumaktadır. Ömer her evin önünde durur, içerdeki haberini olmadan dinler. Böylece, en harap bir yapıyı, en küçük bir evi bile ihmal etmeden, Medine sokaklarını adım adım dolaşırlar. Nihayet evler biter, şehrin dışına çıkarlar. Orada bir çadırla karşılaşır.

Çadırda, ihtiyar bir kadın ve “□ açız açız!” diye feryat eden min-nacık çocuklardan başka kimse yoktur. Âkif bu manzarayı şöyle anlatır:

Ocak başında oturmuş bir ihtiyarca kadın,

"Açız! Açız!" diye feryâd eden çocuklarının,

Karıştırıp duruyorken pişen nevâlesini; (yani azığını)

Çıkardı yuttuğu yaşlarda çırpınan sesini

□ Durundu yavrularım, işte şimdicek pişecek?

Fakat ne hâl ise bir türlü pişmiyordu yemek

Çocukların yeniden başlamıştı nâleleri? (Ağlamaları)

Bu hazin tablo karşısında Abbas ve Ömer, selâm verip çadıra girerler. İhtiyar kadın, güleç bir yüzle selâmlarını alır.

Ömer, ihtiyar kadına sorar: □ Bu yavrular niçin, ey teyze, ağlı-yor, söyle?

Kadın: □ Bugün ikinci gün, aç kaldılar? diye cevap verir.

O halde niçin önlerine biraz yemek koyup, karınlarını doyur muyorsun?? diye soran Ömer'e kadın, ekmeklerinin ve yemeklerinin olmadığını, çömleğin içinde çakıl taşları bulunduğunu, onları kayna-tarak çocukları avut-maya çalıştığını anlatır. Bunun üzerine Ömer, ka-dına; kocası, oğlu, kardeşi bir kimselerinin de mi olmadığını sorar.

(devamı yarın..)

